

ode voor 'de man die alles weet'. Die vervolgens probeert op te komen. En dan de ingang in de eindeloze stroom gordijnen om het podium niet kan vinden. Het pak van de allesweter (René van 't Hof), een ontwerp van Liesbet Swings, is van een stuitende voornaamheid. En dan moet hij nog beginnen met het etaleren van zijn geleerdheden. Dat start waar etalages van imponerende kennis altijd beginnen: met tellen. Door het gestuntel gebeurt er op het podium al vrij snel precies het omgekeerde van wat de titel belooft. 'De man die alles weet' en zijn assistent (Tjebbe Roelofs) geven de controle over de voorstelling vrij snel zogenaamd uit handen. Laat dat rustig aan een zaal vol vier-, vijf- en zesjarigen over. En dan begint de wedstrijd pas goed.

Kleuters hebben een feilloos antenne voor wat er allemaal mis kan gaan in het gedrag van grote mensen. René van 't Hof heeft een eindeloos repertoire aan foutmeldingen in zijn

'nummers' en 'acts'. De variatie in mistgordijnen die hij kan optrekken om te verhullen dat er iets mis is gegaan, dan wel om te onthullen dat er bij hem juist helemaal niets mis kán gaan, is eveneens oneindig. Hij zet daartoe pokergezichten op, hij heeft wanhoopsogen in de aanbieding, een groot aantal totaal bezopen dansjes. En als het publiek denkt dat het alles gehad heeft, doet hij een jongleeract met een xylofoon en twee stokjes, die zo goed is dat je blijft geloven dat hij dat instrument echt virtuoos kan bespelen, tot aan het moment dat het onomstotelijk vast komt te staan dat hij dat pertinent níet kan en nooit zal kunnen.

Wat het arrangement van de voorstelling *De man die alles weet* zo goed maakt is de volstrekte anarchie in en buiten beeld, inclusief bijvoorbeeld de hoeveelheid verkleedingen van Tjebbe Roelofs, die reikt tot een dansend pak karnemelk en nog veel verder. Ik zag om me heen kinderen met huid & haar meebewegen met de gebeurtenissen, op een manier waar menig circusartiest van pure broodnijd al zijn vingers bij zou opeten. De voorstelling is Jetse Batelaans afscheid van het Rotterdamse jeugdtheaterhuis Maas. Vanaf nu heeft hij een eigen gezelschap, Artemis in Den Bosch. Daar komt binnenkort de productie *De dag dat de papegaai zelf iets wilde zeggen* uit – voor jongeren vanaf veertien jaar. We gaan nog veel plezier aan deze on-deftige toneelmaker beleven!

LOEK ZONNEVELD

De man die alles weet is t/m 20 april overal in het land te zien, maastd.nl

Links: Jebroer

Boven: Tjebbe Roelofs en René van 't Hof in *De man die alles weet*

Rechts: Brancusi, *Rosso, Man Ray: Framing Sculpture*, Boijmans Van Beuningen. Medardo Rosso, *Enfant à la bouchée de pain* in de Cézannezaal van de Salon d'Automne, 1904. Gelatine-zilverdruk, 12,3 x 15,5 cm

PARTICULIERE COLLECTIE

On-deftigheid

TONEEL
De man die alles weet

Zomaar een zin uit een vraaggesprek met toneelmaker Jetse Batelaan: 'Voor mij is theater een stoere kunstvorm met paard en wagen.' Een onbetaalbaar goede tekst vind ik dat. Nog een, over wat je tegenkomt als je 'de markt' zijn werk laat doen in het toneel voor kinderen en jongeren. 'We moeten nu meer concurreren, ook met onervaren mensen die met hun decor in één kof-

fer naar de school komen. Met een themavoorstelling over de lente of de herfst.'

Batelaan is principieel on-deftig. Voor zijn nieuwste voorstelling, *De man die alles weet* (voor iedereen vanaf vier jaar), heeft hij Hester Jolink een decor laten maken waarin alles een soort kansloze deftigheid heeft. De overweldigend lelijke vloer alleen al, het 'hoekje' van de musicus met een onbetaalbaar eng gelambriiseerd wandje vol kunstplanten. De muzikant is Keimpe de Jong. Die zingt om te beginnen een